

INGEZONDEN.

HET PHILIPS' METALIX-TOESTEL.

Naar aanleiding van het stukje van collega ARENDSSEN HEIN over het Philips' metallix-toestel, zou ik gaarne de volgende opmerkingen maken.

Betreffende de longopnamen hadden wij bij de beschouwingen van den heer ARENDSSEN HEIN graag iets vernomen over de beteekenis der projectieve onscherpte en over de vraag, in hoeverre men deze bederft naarmate men kortere tijden neemt. Bij het „Metalix“-toestel is het compromis tusschen bewegingsonscherpte en projectieve onscherpte ten voordeele van de laatste gekozen door een uiterst klein focus te nemen. En als men zich afvraagt, of de langere belichtingstijd niet al te hinderlijk wordt en men niet liever iets van de projectieve scherpte offert ten bate van de bewegingsscherpte, staat men voor een moeilijk probleem, omdat het optimale compromis moeilijk te berekenen is. Ons zou daarbij weliswaar kunnen steunen het feit, dat het niet de eersten de besten zijn, die ter wille van een „Fernaufnahme“ (ter vermijding van verteekening) zich gerechtigd achten 1 seconde als belichtingstijd te nemen.

Met den „Metalix“-transformator gelukt het tegenwoordig, longopnamen in $\frac{1}{3}$ seconde te maken. Hoe? Daarvan zou de beantwoording hier te ver voeren.

Wat ten slotte de door velen zeer gewaardeerde, door anderen zeer geringgeschatte doorlichting betreft, de „Metalix“-bouwers hebben gemeend in een behoefte te voorzien door met de hulp van ervaren constructeurs doorlichtingsstatieven te ontwerpen, die geschikt waren voor die gebieden, waar men ook de „Metalix“-Röntgenographie met succes beoefent. De Enraf te Delft, alsmede de firma LEVY & RIO te Parijs hebben hiervoor de eerste modellen geconstrueerd, waarvan de heer ARENDSSEN HEIN waarschijnlijk het bestaan niet kent.

Over de vraag, of het even gemakkelijk is photo's te beoordeelen als te nemen, willen wij ons niet uitlaten.

Röntgenlaboratorium der
N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken,
Eindhoven.

A. DAAN, arts.

(Van redactiewege aanzienlijk bekort).

WAARNEMINGEN BETREFFENDE BERI-BERI.

Collega MASCHHAUPT deelt op bldz. 3321 van dit *Tijdschrift* onder „Ingezonden“ de gunstige uitwerking mede, die een hongerdiët (gedurende enkele dagen 1 Liter gekookte tinmelk) op den acuten cardiovasculairen vorm der beri-beri had en vraagt, hoe dit mogelijk is, indien de beri-beri een zuivere deficiëntie-ziekte is. Mijn verklaring daarvoor is als volgt:

Tot heden wordt veelal aangenomen, dat de primaire afwijking bij beri-beri een zenuwdegeneratie is. Ik meen echter op pathologisch-anatomische gronden te hebben aangetoond, dat deze voorstelling onjuist is (*Ned. Tijdschr. v. Geneesk.* 1928, II, bldz. 3985; *VIRCHOV'S Archiv* 1929, Bd. 271, bldz. 432) en dat als primaire afwijking een beschadiging der contractiele stof moet worden aangenomen, die o.a. in het dwarsgestreepte spierweefsel tot een intracellulair oedeem aanleiding geeft. Op grond van den genezenden invloed van vitamine B-paraferaten, zoowel op de subjectieve als objectieve hartverschijnselen, stel ik mij op het standpunt, dat deze afwijking veroorzaakt wordt door een tekort aan vitamine-B. Volgens deze voorstelling is dus in dwarsgestreept spierweefsel een bepaalde hoeveelheid vitamine-B aanwezig. Hiermede is in overeenstemming, dat vleesch een genezende werking bezit bij polyneuritis gallinarum (BYKMAN). De patiënten van MASCHHAUPT vertoonden den acuten cardio-vasculairen vorm. Wordt een dergelijke patiënt gedurende enkele dagen op een hongerdiët gezet, dan moet het tekort aan eiwitstoffen worden aangevuld door eigen lichaamseiwit. Dit geschiedt in hoofdzaak door afbraak van